Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26550
Copyright: Admont, Benediktinerstift

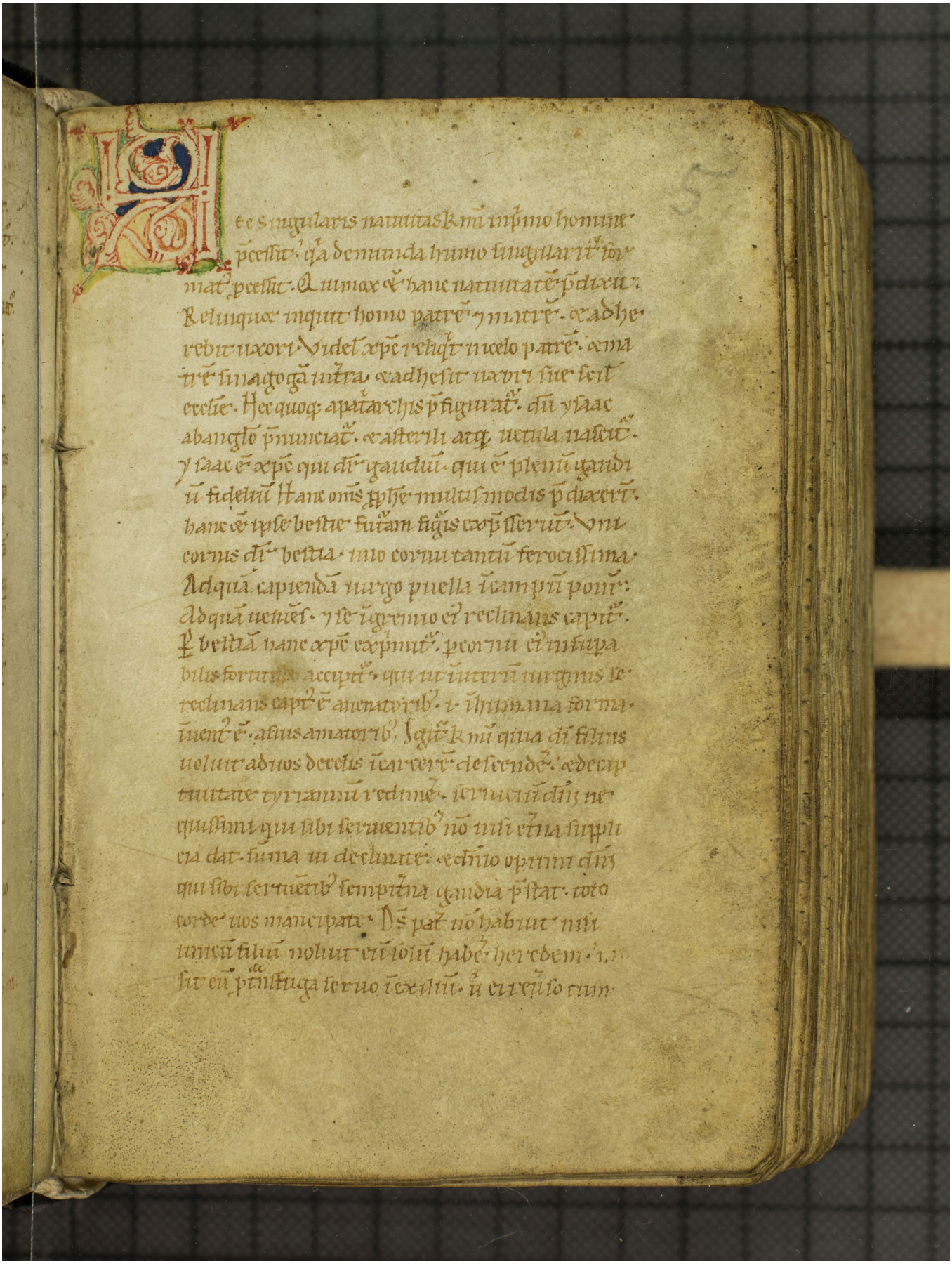

Dies singularis natuitas kmi in ꝑmo hominis
ꝑcessit. qa de mundo hmo singulariter for
mat ꝑcessit. Quinax ē hanc natuitatē ꝑ dixit.
Relinquet inquit homo patrē ⁊ matrē. et adhe
rebit uxori. Videt xpē ecclēiā nuelo patrē. et ma
trē sinagogā intra. et adhesit uxori sue scil
ecclie. Hec quoq; aputarchis ꝑfigurat. dū ysaac
abangelo ꝑnunciat. et aterili atq; uetula nascit.
ysaac ē xpē qui dr gaudiū. qui ē plenū gaudi
ū fidelīū. Hanc omis ipse multis modis ꝑ dixerit.
hanc ē ipse bestie fuiam fugis cep̄ seruit. Vni
cornus dr bestia. mto cornutantiū ferocissima.
Adquā capiendā uirgo puella ī campū ponit.
adquā uenies. ⁊ se ī gremio eī reclinans capit.
Ꝑ bestiā hanc xpē cap̄mus. p cornu eī infiga
bilis fortitudo accipit. qui ut ī uterū uirginis se
reclinans capt ē amentoriib. i. ī humana for ma
uenit ē. a fius amatoriib. Iqui kmi qua dī filius
uoluit adhuc de celis ī carcerē descendē. et de cap
tiuitate tyrannū redimē. ī seruiciū dī ne
quissimi qui sibi seruientib nō nisi etna suppli
cia dat. sima ui deliuitē. et hmo optimi dī
qui sibi seruientib sempitna gaudia ꝑstat. toto
corde uos mancipate. Ds pat nō habuit nisi
unicū filiū. noluit eū solū habē heredem. i.
sit eū ꝑ ciu fuga seruo ī exilīū. ī eū ē so cum